ΕΤΟΣ Β'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 21 Αὐγούστου 1888 ΑΡΙΘ. 76

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ.χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία *Καλλιρρόη Παρρέν*.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον **30** λεπτῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατὶ ὁ πατὴρ θλίβεται ἐπὶ τῇ γεννήσει θυγατρός.— Σαπφὼ (ὑπὸ κ. *Μαρίας Μαυρογορδάτου*).— Καὶ πάλιν περὶ τῆς γλώσσης μας.— Ὁ κόσμος τῶν ἐντόμων· τὰ μεταμορφούμενα ἔντομα. (ὑπὸ δεσποινίδος *Τούλας Κόκκαλη*).— Ἑλληνίδες ἐκθέτριαι. — Παιδικὸς βίος (ὑπὸ κ. *Ἑλένης Γεωργιάδου*).— Μελέτη ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ἐν Εὐρώπῃ ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις.— Ποικίλα — Βιβλία καὶ Περιοδικά.— Ἀλληλογραφία.— Συμβουλή.— Συνταγή.— Γνωστοποιήσεις.— Ἐπιφυλλίς.

ΔΙΑΤΙ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΘΛΙΒΟΝΤΑΙ
ΕΠΙ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΕΙ ΘΥΓΑΤΡΟΣ

Διότι τὸ φίλτρον καὶ ἡ στοργὴ μεταβάλλει τὸν καθ' ἕξιν μισογύνην ἄνδρα εἰς δίκαιον καὶ λογικὸν πατέρα. Διότι ὁ πρῶτος κλαυθμηρισμὸς τοῦ θυγατρίου ἐκείνου ἀντηχεῖ ὡς πικρὰ διαμαρτύρησις ἐν τῇ πατρικῇ συνειδήσει, καὶ ἐν αὐτῇ ἐξανίσταται τὸ μέχρι σήμερον ἀποπνιγὲν ὑπὸ τοῦ ἐγωϊσμοῦ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης καὶ ἰσότητος μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Διότι ὁ πατὴρ βλέπει μακρὰν ἐν τῷ μέλλοντι τὸ μικρὸν αὐτὸ πλάσμα ὑπὸ μορφὴν ἀθώας παρθένου καὶ νεαρᾶς γυναικός, κυπτούσης τὸν αὐχένα ὑπὸ τὸν ἄδικον καὶ σκληρὸν ζυγὸν τῶν κοινωνικῶν προλήψεων, βαινούσης βήματι ἀβεβαίῳ καὶ κλονιζομένῳ τὴν ὁδὸν τοῦ βίου, ὁδὸν σκοτεινήν, αὐχμηρὰν καὶ δυσβιάβατον διὰ πᾶσαν σχεδὸν γυναῖκα.

Βαίνει ἡ κόρη ἐκείνη λευχειμονοῦσα ἐν τῇ παρθενικῇ αὐτῆς ἀθωότητι, ἐλαφρὰ ὡς πτηνόν, εὐώδης ὡς ἄνθος, γλυκεῖα καὶ ἀγαθὴ ὡς ἄγγελος. Βαίνει πρὸς τὸν βίον, ὃν ἀγνοεῖ, πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἣν εὐεργετεῖ καὶ παρ' ἧς παραγνωρίζεται. Τείνει ἀμέριμνος καὶ φαιδρὰ τὴν χεῖρα πρὸς τὰ ἄνθη, ἅτινα θάλλουσι καλλίμορφα καὶ χαρωπὰ ὡς αὐτή, ἀγνοοῦσα ὅτι ἄδικοι κοινωνικοὶ νόμοι μεταβάλλουσι ταῦτα εἰς ἀκάνθας ἀμ' ὡς ἀποτολμήσῃ νὰ τὰ ὀσφρανθῇ ἢ τὰ δρέψῃ.

Ὁ πατήρ, ὁ νέος πατὴρ ἐξακολουθεῖ βλέπων ἔτι ἀπωτέρω. Ἐὰν πλούσιος, ἐάν, θωπευμένον τῆς τύχης παιδίον, ἀξιῶται νὰ στρώσῃ τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ ἡ ἀγγελόμορφος μικρὰ στηρίζει τὸν πόδα δι' ὁλοσηρικῶν καὶ ἀνθέων, ἐὰν διὰ χρυσοῦ καὶ ἀδαμάντων περιβάλλῃ καὶ περικοσμῇ τὸν τράχηλον καὶ τοὺς βραχίονας αὐτῆς. ἐὰν διὰ τῶν πολυτιμοτέρων καὶ εὐωδεστέρων μύρων ἀρωματίζῃ τὸν ἀέρα, ὃν ἡ προσφιλὴς κόρη ἀναπνέει, ἐὰν τρισευδαίμων καὶ ὑπερήφανος ἀποθαυμάζῃ τὸ ἀγλάϊσμα τοῦτο τοῦ οἴκου του, νέφος ἀγωνίας καὶ ἀνησυχίας ἐπισκιάζει αἴφνης τὸ περίφροντι μέτωπόν του. Ναί! τὸ τέκνον τοῦτο, ὁ ἄγγελος οὗτος ἀποξενωθήσεται ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, καθ' ἣν αἱ μητρικαὶ ἀγρυπνίαι καὶ φροντίδες, ἡ πατρικὴ μέριμνα καὶ αἱ ἀπειράριθμοι θυσίαι προήγαγον αὐτὸ εἰς ζηλωτὴν τελειότητα. Ὁ πλοῦτος, τὸ γένος, ἡ ὑγεία, ἡ καλλονὴ καὶ ἐν γένει αἱ ἠθικαὶ χάριτες, δι' ἃς τόσον ἡ οἰκογένεια ἐμόχθησεν, ἀρκοῦσι τοὐλάχιστον ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς! Ὁ πατήρ, ὅστις, πρὶν ἡ γείνῃ πατήρ, ὑπῆρξεν ἀνήρ, γνωρίζει φεῦ! ἐξ ἰδίας πολλάκις πείρας, ὅτι τρίτος τις, ξένος, ἀδιάφορος, ἐγωϊστὴς ἐνίοτε, οἰκειοποιεῖται τὸν ἄγγελον τοῦτον, ὃν σκληρὸς καὶ δεσποτικὸς τοῦ γάμου ὅρος ἀποσπᾷ διὰ παντὸς τῆς πατρικῆς αἰγίδος καὶ προστασίας.

Καὶ ὁ ξένος οὗτος ὁ καθιστάμενος ἀπόλυτος κύριος τῆς τύχης τῆς κόρης εἶναι συνεχῶς ἄνθρωπος, ἀδυνατῶν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς καὶ ἀποθαυμάσῃ τὸ φυσικὸν κάλλος τῆς νεαρᾶς γυναικός, δι' ἣν, συνεχέστατα πικρὰ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπιφυλάσσεται ἀπογοήτευσις.

Ἐὰν ὁ πατὴρ στερῆται μέσων, ἐὰν διὰ τῆς ἐργασίας καὶ μόνης ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας του, τότε οὐ μόνον θλίβεται, ἀλλὰ φρίττει ἐπὶ τῇ γεννήσει θυγατρός. Βλέ-

πει αὐτὴν ἔρμαιον παντοειδῶν θλίψεων καὶ πικριῶν. Βλέπει αὐτὴν εὐφυᾶ, νοήμονα, δραστηρίαν, ἐργατικήν, μαραινομένην ἐν τῇ ἐνδείᾳ καὶ ταῖς στερήσεσι, τὴν δὲ κοινωνίαν ἀποποιουμένην αὐτῇ τὴν ζωοδότειρα ἐργασίαν, ἣν ἀφθόνως χορηγεῖ εἰς τὸν φύσει ρωμαλεώτερον καὶ ἰσχυρότερον ἄνδρα. Δι' ἐκεῖνον πᾶν ἐπάγγελμα ἐλεύθερον, πᾶν στάδιον, πᾶσα τέχνη, πᾶσα ἐπιστήμη. Διὰ τὸν ἀγροῖκον χωρικόν, διὰ τὸν ῥακένδυτον ὑπηρέτην ὀλίγη εὐφυΐα καὶ δραστηριότης ἐξασφαλίζει βίον ἄνετον, εὐδαίμονα, πλήρη ἀπολαύσεων. Διὰ τὴν πτωχὴν τοῦ λαοῦ κόρην τὸ μαγειρεῖον, τὸ ῥάψιμον καί, τὸ πολύ, ἓν διδασκαλικὸν πτυχεῖον ἐξασφαλίζον ἓν τεμάχιον ἄρτου. Οὐδὲν πλέον. Αὕτη φυτοζωεῖ, μαραίνεται. Ἐκεῖνος προάγεται, πλουτεῖ, δοξάζεται. Ταῦτα πάντα βλέπει ὁ πατὴρ μὲ ὄμμα ἔντρομον καὶ περίδακρυ, πολλάκις δὲ καὶ πρὸ παντὸς τῆς θυγατρὸς βήματος, χαῖνον τὸ βάραθρον τοῦ ἠθικοῦ αὐτῆς θανάτου. Καὶ φρίττει καὶ ἀπελπίζεται, καὶ ἀγανακτεῖ ἐπὶ τῇ γεννήσει θυγατρός, χωρὶς νὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ σκεφθῇ, ὅτι ἠδύνατο δι' ὀλίγης καλῆς θελήσεως, δι' ὀλίγης λογικῆς νὰ προλάβῃ τὸ ἐπαπειλοῦν τὴν εὐτυχίαν τοῦ τέκνου του κακόν.

Λησμονεῖ ἐντελῶς ὅτι ἡ παροιμία « ὁ μὴ φροντίζων νὰ μαγειρεύσῃ μένει νηστικός» εἶναι μεγάλη ἀλήθεια. Λησμονοῦσιν οἱ πατέρες ὅτι πᾶν κακὸν προοδεύει καὶ βαίνει εἰς τὴν καταστροφήν, εἰ μὴ ἐγκαίρως παρακωλυθῇ ἡ πορεία του διὰ καταλλήλου θεραπείας.

Ἀντὶ λοιπὸν νὰ ἀπελπίζησθε, ὦ πατέρες, διότι νεαρὰ κόρη, δῶρον πολύτιμον καὶ δυσαναπλήρωτον ἐγεννήθη ὑμῖν, ἐξεγέρθητε τῆς νάρκης, τείνατε ἀλλήλοις ἀρωγὸν χεῖρα, μελετήσατε τὰς διατάξεις τῶν νόμων ἡμῶν, τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν γυναῖκα, ἐξετάσατε τὸν βίον ὑπὸ τὰς σημερινὰς αὐτοῦ συνθήκας, μελετήσατε τὴν φύσιν, τὸν χαρακτῆρα, τὸ πνεῦμα, τὰς διαθέσεις, τὰ ἔνστικτα τῆς γυναικὸς καὶ τροποποιήσατε τὰ κατ' αὐτὴν πρὸς πρόληψιν τῶν ὁσημέραι ἐπεκτεινομένων κοινωνικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἀτομικὴν ὑμῶν αὐτῶν εὐτυχίαν καὶ ἄεσιν.

Σεῖς οἱ πατέρες, οἱ συσωματούμενοι ὁσάκις πρόκειται νὰ κρημνίσητε Ὑπουργόν τινα, ἐξυπηρετοῦντες τὰ συμφέροντα καὶ τὴν φιλοδοξίαν τοῦ ἀντιπάλου του, σεῖς οἱ κοπτόμενοι ἀπὸ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βήματος καὶ ἐπὶ ὥρας ῥητορεύοντες περὶ τῶν ἀγύρων καὶ τῆς κριθῆς τῶν ἵππων, σεῖς οἱ τόσον πολύπλοκα ἄρθρα περὶ ἀροτριώντων κτηνῶν παρατάσσοντες, σκέφθητε λοιπὸν ὀλίγον καὶ ἐπιστήσατε τὴν προσοχήν σας καὶ πρὸς τὸ ὂν ἐκεῖνο, χάριν τοῦ ὁποίου θυσιάζεται συνεχέστατα ἅπασα ἡ οἰκογενειακὴ ὑμῶν εὐδαιμονία. Μεριμνήσατε καὶ περὶ τῆς θυγατρός σας, τοῦ ἀγλαίσματος τούτου τοῦ οἴκου σας, ἥτις πάσχοντα σᾶς περιθάλπει, κλαίοντα ἀπομάσσει τὰ δάκρυά σας, γέροντα καὶ ἀσθενῆ ὁδηγεῖ μετὰ στοργῆς τὰ κλονιζόμενα βήματά σας, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ υἱὸς δι' ὃν καὶ ὑπὲρ οὗ τὰ πάντα θυσιάζετε, φαίνεται λησμονῶν συνεχέστατα καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξίν σας.

ΣΑΠΦΩ

Ἐὰν κατὰ τὰς ἱστορικὰς παραδόσεις ἑπτὰ πόλεις διαφιλονικῶσι τὴν γέννησιν τοῦ Ὁμήρου, ὀκτὼ ἐπίσης διάφορα ὀνόματα ἀποδίδονται εἰς τὸν πατέρα τῆς ἀθανάτου ποιητρίας Σαπφοῦς. Σίμων, Εὐνόμνιος, Εὐρύγουνος, Ἤκριτος, Σίμος, Κάμων, Ἤταρχος καὶ Σκαμανδρόνυμος, ἦσαν τὰ διάφορα ὀνόματα, ἅτινα ἀπεδίδοντο πρὸς τὸν πατέρα τῆς ποιητρίας, ἡς ἡ μήτηρ ὠνομάζετο Κλεΐς.

Ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς Λέσβου, εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς τὸ ἐμπόριον. καὶ ὁ σύζυγός της δὲ νέος πλούσιος ἐκ τῆς νήσου Ἄνδρου, ὀνόματι Κερκάλας ἦν ἐπίσης ἔμπορος. Οὗτος ἀπέθανε νεώτατος καταλιπὼν νεωτάτην σύζυγον μετὰ μικροῦ θυγατρίου. Καίτοι ὁ Σωκράτης ὁμιλῶν περὶ Σαπφοῦς ἀποκαλεῖ αὐτὴν καλήν, ἤτοι ὡραίαν, οὐχ ἧττον αἱ λοιπαὶ ἱστορικαὶ παραδόσεις θέλουσιν αὐτὴν ἄσχημον. Ἤτο μικρὰ τὸ ἀνάστημα, μελαγχροινή. ἀλλ' ἴσως εἶχε τὴν καλλονὴν οὐχὶ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα, ἀλλ' ἐν τῷ συνόλῳ. Ἴσως ἦτο θελκτική, χωρὶς νὰ εἶνε ὡραία, καί τοι ἀτυχής, κατὰ τας παραδόσεις, ὑπῆρξεν εἰς πᾶσαν τῆς καρδίας αὐτῆς προτίμησιν.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της ἡ Σαπφὼ ἐπεδόθη εἰς τὴν ποίησιν· ἐσύστησε δὲ καὶ σχολὴν τῆς ποιήσεως, ἐν ᾗ αἱ πλεῖσται ποιήτριαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐμορφώθησαν καὶ ἐξεπαιδεύθησαν. Ἐν τῇ ποιητικῇ τῆς Σαπφοῦς σχολῇ διεκρίθησαν ὁμολογουμένως αἱ προσφιλέστεραι τῶν μαθητριῶν της ὡς ἡ Ἀτθίς, ἡ Ἀνδρομέδα, ἡ Τελεσίππη, ἡ Μέγαρα, ἡ Ἥριννα, ἡ Κύδνα, ἡ Ἀνακτόνη, ἡ Ἀναγάρα, ἡ Εὐνίκη καὶ ἡ Δαμαφύλη.

Οἱ πλεῖστοι ἐξ ὅσων περὶ Σαπφοῦς ἔγραψαν μέχρι σήμερον περιέπεσαν εἰς πλάνην, συγχύσαντες τὰ κατὰ τὴν ποιήτριαν Σαπφὼ μετὰ τῆς συγχρόνου καὶ συνωνύμου αὐτῇ ἑταίρας, γεννηθείσης ἐν Ἐφέσῳ. Ἐντεῦθεν πλεῖσται συκοφαντίαι ἀπεδόθησαν εἰς τὴν ἀτυχῆ γυναῖκα, ἥτις ἓν μόνον κακὸν ἐν τῷ βίῳ της ἔπραξε: νὰ ἐρασθῇ τοσον ἑνὸς ἀνδρός, ὥστε χάριν αὐτοῦ νὰ ἀποθάνῃ.

Ὁ ἥρως οὗτος τοῦ περιπετειώδους τῆς Σαπφοῦς βίου ἐκαλεῖτο Φάων. ἦν δὲ ὁ ὡραιότερος ἀνὴρ τῆς Λέσβου. Εἰς παραδόξους μυθολογικὰς παραδόσεις ἀνάγεται ἡ καλλονὴ τοῦ Φάωνος ὡς καὶ τὸ γόητρον, ὅπερ οὗτος ἐξήσκει ἐπὶ πάσης γυναικός. Λέγεται ὅτι ἡ θεὰ Ἀφροδίτη ζητοτυπήσασα τὴν Σαπφὼ, διὰ τὸ πάθος ὅπερ ἐνέπνεον οἱ στίχοι της, ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῇ αὐτήν, παρέχουσα γοητευτικὴν δύναμιν πρὸς τὸν Φάωνα, συνάμα δὲ καὶ μῖσος καὶ ἀποστροφὴν ἐν τῇ καρδίᾳ του διὰ τὴν Σαπφώ. Ὁ κατὰ τὸν Φάωνα μύθος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ Φάων ἦτο κυβερνήτης πλοίου. Πτωχή τις γυνὴ ἐκαθητο ἐπὶ τῆς παραλίας ἀπέναντι τοῦ πλοίου, ὅπερ ἤδη ἡτοιμάζετο εἰς ἀπόπλουν. Ἡ πτωχὴ παρεκάλεσε τὸν Φάωνα νὰ παραλάβῃ αὐτὴν δωρεὰν ἐν τῷ πλοίῳ του καὶ ἀποβιβάσῃ ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Μαλέα.

Ὁ Φάων ἔρριψε τὴν λέμβον του, παρέλαβε τὴν πτωχὴν γυναῖκα καὶ ἀπεβίβασεν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ ὑποδειχθέντος μέρους, ἔνθα δι' αἰφνιδίας αὐτῆς κινήσεως τὰ ῥάκη κατέπεσαν καὶ ἡ θεὰ Ἀφροδίτη λάμπουσα ὑπὸ νεότητος καὶ κάλλους ἐνεφανίσθη πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀφθαλμῶν τοῦ Φάωνος. Αὕτη ἐκδικουμένη τὴν Σαπφὼ καὶ εἰς ἀμοιβὴν τῆς τοῦ Φάωνος προθυμίας, προσέφερεν αὐτῷ δοχεῖον ἀλαβάστρινον, περιέχον μῦρον πολύτιμον, ὅπερ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ καλλύνῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐμπνέῃ τοὺς πλησιάζοντας αὐτὸν περιπαθοῦς ἔρωτος. Ὁ Φάων ἔχυσε τὸ μῦρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ κατέστη ὁ ὡραιότερος καὶ ὁ ἀγαπητότερος πάντων τῶν Λεσβίων. Ἠγάπησε λοιπὸν ἡ ἀτυχὴς ποιήτρια τὸν Φάωνα, χωρὶς ποσῶς οὗτος νὰ εὐδοκήσῃ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν ἔρωτά της. Ἵνα δὲ παρηγορήσῃ τὴν ἐκ τούτου θλῖψιν της, ἵνα δυνηθῇ νὰ λησμονήσῃ ἐκεῖνον, δι' ὃν ἔζη, περιεπλέχθη μετὰ τοῦ Ἀλκαίου εἰς τὴν κατὰ τοῦ σοφοῦ Πιττακοῦ, τυράννου τότε τῆς Μιτυλήνης συνομωσίαν. Συλληφθεῖσα δὲ μετὰ τοῦ Ἀλκαίου ἐν τῇ συνομωσίᾳ ἐκείνῃ ἐξεδιώχθη τῆς Λέσβου, καὶ ἐξωρίσθη εἰς Σικελίαν μετὰ τῶν λοιπῶν συνωμοτῶν.

Κατὰ τὴν ἐν Συρακούσαις διαμονὴν τῆς Σαπφοῦς ὁ διάσημος αὐτόσε γλύπτης Σηλάμων, ἐπεξειργάσθη ἄγαλμα αὐτῆς, ὅπερ οἱ Συρακούσιοι ἔστησαν ἐν τῷ Πρυτανείῳ τῆς πόλεως των. Ἀλλ' ἡ Σαπφὼ δὲν ἐλησμόνει Ὁ Ὀβίδιος καὶ ὁ Ὁράτιος ἀναφέρουσι περικοπὰς ὅλας πλήρεις διαπύρου πάθους, ἃς ἡ Σαπφὼ συνέθετε καὶ ἔψαλλε κατὰ τὴν ἐν Συρακούσαις διαμονήν της.

Ἐπανῆλθε λοιπὸν εἰς Λέσβον, ἀλλ' ὁ σκληρὸς Φάων δὲν εἶχε καρδίαν. Μόνη ἐξημμένη ποιητικὴ φαντασία, μόνον ἔρως διάπυρος καὶ θερμὸς ἠδύνατο νὰ ὠθήσῃ γυναῖκα εἰς τὸ ἀπονενοημένον τῆς Σαπφοῦς διάβημα. Μόνον ἡ Σαπφώ, ἡ ἠμίθεος αὕτη, ἠδύνατο νὰ ἀποτολμήσῃ τὸ ἅλμα, ὅπερ ἡ Ἀφροδίτη ἀπὸ τῆς πέτρας τῆς Λευκάδος ἀπετόλμησε χάριν τοῦ Ἀδώνιδος. Ἀλλ' ἡ Ἀφροδίτη ἦτον θεὰ καὶ ἐρρίφθη εἰς τοὺς ἀφροὺς τῆς θαλάσσης, ὁπόθεν καὶ ἐγεννήθη, ἐνῷ ἡ Σαπφὼ ἦτον ἀτυχὴς θνητὴ καὶ οὐδέποτε τὸ σῶμα αὐτῆς ἀνευρέθη.

Τὸ ὕψος τοῦ Λευκάτα ἦν τοιοῦτον, ὥστε οἱ ἐκεῖθεν διαβαίνοντες θαλασσινοὶ ἔβλεπον πάντοτε τὴν κορυφὴν τούτου ἐστεμμένην μὲ νέφη ἢ κεκαλυμμένην ὑπὸ τῶν χρυσιζουσῶν ἀκτίνων. Οἷος λαμπρος θρόνος διὰ τὴν ἐμπνευσμένην μοῦσαν!

Ἐσπεραν τινὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, καθ' ἣν ὁ ἥλιος ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν του, ἐθεάθη ἡ Σαπφὼ φέρουσα τὸν λευκὸν πέπλον της μετὰ χάριτος καὶ φιλοκαλίας καὶ τὴν χρυσῆν λύραν ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν. Σύνοφρυς καὶ μελαγχολικὴ ἀνήρχετο πρὸς τὸ ἀκρωτήριον Ἀκεραύνειον. Φθάσασα δὲ ἐπὶ τῆς κορυφῆς κατεμέτρησε διὰ τοῦ βλέμματος τὴν ἄβυσσον, ἐφρικίασεν, ὠχρίασεν, μεθ' ὃ καὶ προεξέτεινε τὸν πόδα ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ κρημνοῦ. Ἡ λύρα ἠκούσθη ἀνακρουομένη καὶ ἡ Σαπφὼ ἤρξατο ψάλλουσα θρηνωδῶς τὸν ἐπιθανάτιον ὕμνον της, τὸ ὕστατον κύκνιον ἆσμά της, τὸν ὕστατον ἀναστεναγμὸν τῆς πονούσης ψυχῆς της. Τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν ὁ τελευταῖος στόνος ἐξέπνεεν ἐπὶ τῶν χειλέων της, καθ' ἣν ἡ λύρα της ἀπέδιδε τὴν ὑστάτην σπασμωδικὴν αὐτῆς ἀνάκρουσιν, ἀπεσπάσθη ἐλαφρῶς τοῦ βράχου καὶ τὴν πιστήν της λύραν ἐπὶ τοῦ στήθους σφίγγουσα ἐρρίφθη εἰς τὴν ἄβυσσον.

Τρεῖς πρὸ τοῦ θανάτου της ἡμέρας ἡ Σαπφὼ εἶχε συνθέσει δίστιχόν τι περὶ θανάτου, ὅπερ μεταφέρομεν ἐνταῦθα εἰς πεζόν: *Ὁ θάνατος εἶναι τὸ μεγαλήτερον τῶν δυστυχημάτων, καὶ οἱ Θεοὶ σκέπτονται τὸ αὐτό, ἀφοῦ ἀντὶ νὰ ἀποθνήσκωσιν ἐπροτίμησαν νὰ μένωσιν ἀθάνατοι.*

Οἷα ἄρα ἀπαγοήτευσις εἶχε κυριεύσει τὴν ψυχήν της, ἵνα ἀγαπήσῃ τὸν θάνατον, τὸ μέγιστον τοῦτο δυστύχημα.

Ἐλέγετο ὅτι ἡ Σαπφὼ εἶχεν ἀνεύρει τὴν λύραν τοῦ Ὀρφέως. Οὐδεὶς ὅμως, οὔτε αὐτὸς ὁ Βιργίλιος ἀνεῦρε τὴν λύραν τῆς Σαπφοῦς.

Εἰς τιμὴν τῆς Σαπφοῦς ἐχαράχθη νόμισμα φέρον τὴν προτομὴν αὐτῆς, ἐξ ἧς καὶ ἐσχηματίσθη ἰδέα τις περὶ τῆς φυσιογνωμίας καὶ καλλονῆς αὐτῆς, διότι τὸ ἐν τῷ Πρυτανείῳ τῶν Συρακουσῶν ἄγαλμα της ἐκλάπη, ἄγνωστον ὑπὸ τίνος.

Μαρία Μαυρογορδάτου

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΜΑΣ

Ἐν Ὁλλανδίᾳ ἐργάζονται πυρετωδῶς. Ὁ Φιλελληνικὸς Σύλλογος θέλει βεβαίως τάχιστα ἐπιτύχῃ τοῦ ποθουμένου. Ἡ λογία φιλελληνὶς συγγραφεὺς κ. Σουανσβίκ, ἐξέδοτο γραμματικὴν τῆς Νεοελληνικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν Ὁλλανδῶν σπουδαστῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἡ εὐγενὴς Κυρία εὐηρεστήθη ν' ἀποστείλῃ ἡμῖν, καίτοι δὲ εἰς Ὁλλανδικὴν γλῶσσαν γεγραμμένον—πλὴν τῶν διαφόρων τύπων, ὀνομάτων, ῥημάτων κτλ.—οὐχ ἧττον ἡ κατάταξις τῆς ὕλης εἶνε ἀληθῶς θαυμασία, εὐχερεστάτη δὲ ἀποβαίνει τοῖς φιλέλλησιν Ὁλλανδοῖς ἡ ἐκμάθησις τῆς Νεοελληνικῆς διὰ τῆς πρακτικωτάτης ταύτης γραμματικῆς.

Ποία καρδία Ἑλληνίδος γυναικὸς δὲν πάλλει ὑπὸ ὑπερηφανείας καὶ δὲν ἀποστέλλει μύχιον εὐγνωμοσύνης φόρον πρὸς τὴν εὐγενῆ ξένην, ἥτις μετὰ τοσούτου πόθου καὶ ζήλου ἐπελήφθη τῆς ἐνισχύσεως τῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας ἡμῶν! Ποία Ἑλληνὶς δὲν θέλει φιλοτιμηθῇ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδόν, ἣν ἡ ξένη αὕτη ἐχάραξε διὰ τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἐπιζήλου παραδείγματός της!

Ὁ σκοπὸς τῶν φιλελλήνων Ὁλλανδῶν εἶνε μέγας καὶ ἱερός. Διὰ τῆς ἀναδείξεως τῆς νεωτέρας ἡμῶν γλώσσης εἰς γλῶσσαν παγκόσμιον Εὐρωπαϊκὴν θέλει ἀναζήσει καὶ ἡ νεωτέρα ἱστορία τῆς Ἑλλάδος, ἡ κατ' οὐδὲν ὑστερήσασα τῆς ἀρχαίας· θέλει ἀναδειχθῆ καὶ ὁ νεώτερος Ἕλλην ἀντάξιος τῆς προγονικῆς δόξης καὶ εὐκλείας. Εἰς τί ὀφείλουσιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν λατρείαν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἢ εἰς τὴν ὡραίαν αὐτῶν γλῶσσαν, ἣν ἀπεθανάτισαν διὰ τοῦ ὕψους τῶν ἰδεῶν καὶ τῆς ἀμιμήτου καλλιεπείας των οἱ Σωκράται, οἱ Πλάτωνες, οἱ Ἡρόδοτοι, οἱ Θουκυδίδαι, οἱ Ἀριστοτέλεις καὶ σύμπασα ἡ χορεία ἡ κλείσασα διὰ τοῦ καλάμου αὐτῆς τὴν ἀνθρωπίνην μεγαλοφυΐαν! Ἐὰν ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλῶσσα δὲν ἐγένετο παγκόσμιος, ἐὰν ἡ διδασκαλία αὐτῆς δὲν ἐπεβάλλετο εἰς πάντα πεπολιτισμένον ἄνθρωπον, πῶς ἡ ἀθάνατος Ἑλληνικὴ ἱστορία ἡμῶν θὰ καθίστατο ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ ἁπάντων τῶν λαῶν τῆς ὑφηλίου! Λαὸς ἐνδόξου ἱστορίας ζῇ καὶ δοξάζεται. Λαὸς ἀγνώστου ἱστορίας λησμονεῖται καὶ καταπίπτει. Ἀρκεῖ ἄρα ἵνα ζωογονήσῃ τὸ γόητρον ἡμῶν ἡ πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν γραφεῖσα ἱστορία μας! Καὶ ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ καλύπτωμεν διὰ τῶν σκοτεινῶν τῆς λήθης πέπλων τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα καὶ τοὺς ἄθλους ἐκείνων, πρὸς οὓς ὀφείλομεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν μας! Καὶ δὲν ἐπιβάλλεται

ἡμῖν τοῖς ἐπιγόνοις τὸ ἱερὸν καθῆκον τοῦ νὰ γνωρίσωμεν εἰς τὴν Εὐρώπην ἅπασαν. ὅτι ἐὰν οἱ πρόγονοι ἡμῶν εἶχον τοὺς Κόδρους, Λεωνίδας, Θεμιστοκλεῖς καὶ Μιλτιάδας, ἀχνίζει σχεδὸν ἔτι τὸ αἷμα τῶν ἀνταξίων μεταγενεστέρων, Ὀδυσσέων, Καραΐσκων, Μαυρομιχαλέων, Κολοκοτρωναίων, Διάκων, Καψαλῶν· ὅτι πρὸς τὰς ἡρωΐδας τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰς Τελεσίλλας τοῦ Ἄργους ἀντιτάσσει στῆθος ἀγέρωχον ἡ μεταγενεστέρα Φώτω, ἡ Χάϊδω, ἡ Τσαβέλαινα, ἡ Μπουμπουλίνα καὶ ἄλλαι.

Τὴν ἱστορίαν ταύτην, τὴν ζῶσαν, οὕτως εἰπεῖν, ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δέον νὰ γνωρίσῃ. νὰ μελετήσῃ, νὰ μάθῃ ἡ Εὐρώπη, ἡ πολλάκις εἰποῦσα ὅτι ὁ ἡρωϊσμὸς τῶν ἀρχαίων ἐξηντλήθη ἐν ταῖς ἀτρομήτοις ἐκείνων ψυχαῖς καὶ ὅτι οὐδὲν ἀπέμεινε διὰ τοὺς μεταγενεστέρους. Καὶ θὰ μάθῃ τὴν ἱστορίαν μας. ἀφοῦ μάθῃ τὴν γλῶσσάν μας, τὴν φιλολογίαν μας. Καὶ θὰ τὴν μάθωμεν τότε καὶ ἡμεῖς κάλλιον καὶ θὰ τὴν διδάξωμεν πρὸς τὰ τέκνα μας. ἅτινα κατὰ τὸ ἐπικρατῆσαν σύστημα, ἀφοῦ διδαχθῶσι τὴν ἱστορίαν ὅλων τῶν λαῶν ἐκλειψάντων ἢ μή, διδάσκονται ὡς ἐν παρέργῳ καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀπελευθερώσεώς των, τὴν ζῶσαν τοῦ πάππου καὶ τῆς μάμμης των περιπετειώδη ἱστορίαν.

Ἡ διατήρησις ὅθεν καὶ ἐνίσχυσις τῆς γλώσσης ἡμῶν ἐπιβάλλεται πρὸς ἡμᾶς ἰδίᾳ τὰς γυναῖκας ὡς καθῆκον ἱερόν, πατριωτικόν, μητρικόν. Μὴ δὲν λέγωσι τὴν γλῶσσαν τῆς πατρίδος μητρικὴν γλῶσσαν. Μὴ ἡ μήτηρ δὲν μεταδίδῃ ταύτην πρὸς τὰ τέκνα ὡς μεταδίδει τὸ μητρικὸν γάλα, τὴν μητρικὴν ἀγάπην καὶ στοργήν! Εἰς ἡμᾶς ὅθεν τὰς ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδας ἀνατίθεται ἡ διατήρησις τῆς ὡραίας ἡμῶν γλώσσης, καὶ ἡ μεταξὺ τῶν ξένων διάδοσις τῶν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων. Πρὸς ἡμᾶς ἀνατίθεται ὡς πρὸς εὐγενεῖς τῆς ὑψηλῆς ταύτης ἰδέας ἀποστόλους ὁ ἀνὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν ἢ μὴ γωνίαν προσηλυτισμὸς ὀπαδῶν καὶ ἑταίρων τοῦ ἐν Ὁλλανδίᾳ φιλελληνικοῦ Συλλόγου. Ἑκάστη ἐξ ἡμῶν ἂς δείξῃ ὅτι αἰσθάνεται τὸ ὑπὸ τῆς φιλοπατρίας ἐπιβαλλόμενον αὐτῇ καθῆκον. Ἐξεγερθῶμεν αἱ Ἑλληνίδες! Δώσωμεν ἐπὶ τέλους σημεῖα ζωῆς!

Ἀναλαμβάνομεν εὐχαρίστως νὰ διαβιβάσωμεν πάσῃ συνδρομητρίᾳ ἡμῶν τὸν σχετικὸν τοῦ Φιλελληνικοῦ Συλλόγου κανονισμόν. Εἰς τὸ γραφεῖόν μας ὑπάρχει κατάλογος ἐγγραφῆς διὰ τὰς βουλομένας νὰ ἐγγραφῶσι μέλη τοῦ εὐεργετικοῦ διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν Ὁλλανδικοῦ Συλλόγου. Ὁ Σύλλογος ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομήν μας! Θὰ ἔχωμεν ἄρα τὴν δύναμιν νὰ κωφεύσωμεν εἰς τὴν ὑπὲρ ὑμῶν πατριωτικὴν τῶν ξένων φωνήν!

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

ΤΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥΜΕΝΑ ΕΝΤΟΜΑ

Παρουσιάζουσα ἡμῖν τὸν μυρμηκολέοντα (fourmi-lion), καλῶ τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ περιεργοτέρου ἴσως τῶν μεταμορφουμένων ἐντόμων. Ὁ μυρμηκολέων περιμένει πτέρυγας, οὐδέποτε φυομένας· ἡ ὄρεξίς του εἶναι φοβερά, κατεδικάσθη δὲ ὅπως ἀποθνήσκῃ πάντοτε τῆς πείνης· ἔχει μεγάλην σιαγόνα καὶ δὲν δύναται νὰ μασήσῃ. Ἔχει ἓξ πόδας καὶ μόλις σύρεται.

Τὸ ἔντομον τοῦτο, ὃν γελοιογραφία, θηλάζει καὶ ἕρπει καρκινοβατοῦν. Ἡ προτιμωμένη λεία του εἶναι ὁ ταχὺς μύρμηξ, ὅπως δὲ συλλάβῃ αὐτόν, θὰ εἶχεν ἀνάγκην πτερύγων, ἀλλὰ μετὰ καταπληκτικῆς δυσκολίας δύναται νὰ σύρῃ τὸ εὐτελὲς σῶμα του, τὸ ἐξ ἀηδῶν καὶ μικρῶν δακτυλίων σχηματιζόμενον. Ὡς ὅπλα αὐτοῦ ἔχει οὐρὰν σχήματος ἀξίνης καὶ δύο κέρατα!

Ἀλλ' ὅμως ὁ μυρμηκολέων ἔλαβε παρὰ τῆς φύσεως δῶρον. ἀναπληροῦν τὰς ἑτέρας αὐτοῦ ἐλλείψεις, ἔλαβε παρὰ ταύτης πνεῦμα! Ὁ καλλιτέχνης οὗτος τῶν καταπακτῶν σκάπτει ἐντὸς τῆς γῆς ἀπαισίαν χοάνην, ἐντὸς τῆς ὁποίας ῥίπτει τὰ θύματά του· ὁ τυμβωρύχος οὗτος, ἐργαζόμενος ἀκαταπαύστως εἰς τὸ νέον εἶδος κοιμητήριον τοῦτο μὲ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ κέρατά του, ῥίπτει τὸ χῶμα ἔξωθεν τοῦ μυστηριώδους τούτου λάκκου.

Ὁ τάφος εἶναι ἕτοιμος, μόνος δὲ ὁ νεκρὸς λείπει, ὁπότε ὁ μυρμηκολέων καταπτησσόμενος εἰς τὸ βάθος τῆς ὀπῆς, ἀναμένει τὴν λειαν του κεκρυμμένος ὑπὸ τὴν κόνιν, ἥτις ἀμέριμνος φθάνουσα καὶ κυλιομένη ἐντὸς τῆς ὀπῆς, ἁρπάζεται ὑπὸ τούτου καὶ ῥοφᾶται μετ' ἀγρίας λαιμαργίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ λείψανα τοῦ πτώματος θὰ ἠδύναντο νὰ προδώσωσι τὸν δήμιον, λαμβάνει τὸν σκελετὸν τοῦτον, τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος. καὶ ῥίπτει αὐτὸν μακρὰν τῆς ὀπῆς.

Μετὰ τὸ συχνάκις ἐπαναλαμβανόμενον συμπόσιον τοῦτο, τὸ ἔντομον ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς ἄμμου. ὀνειρευόμενον νέους φόνους καὶ ἑτοιμαζόμενον, ὅπως ἀνορθώσῃ τὰς εἰς τὸν τάφον γενομένας βλάβας.

Ἀλλ' αἱ δοκιμασίαι τῆς ἀθλίας ταύτης ζωῆς. τῆς ζωῆς τοῦ φόνου καὶ τοῦ μόχθου. καθ' ἣν πρέπει νὰ σκάψῃ ἄβυσσον, ὅπως κατορθώσῃ καὶ φάγῃ μίαν σκνίπα, θὰ τελειώσωσιν μετ' ὀλίγον, διότι νέα ζωὴ ἀναμένει τὸν μυρμηκολέοντα. Ἰδοὺ οὗτος μὴ χαράσσων πλέον τάφον, ἀλλὰ τὴν κοιτίδα αὐτοῦ. Περιρρεόμενος ὑπὸ ἀφθόνου καὶ γλοιώδους ἱδρῶτος, ἁπλοῦται ἐπὶ τῆς ἄμμου καὶ ἀναμένει ἐντὸς τοῦ ἐκ μετάξης φερέτρου αὐτοῦ, ὅπερ μόνος του ἔκλωσε. Ἀλλὰ τί περιμένει; Ὅπως τῷ εἴπῃ ἡ φύσις ἡμέραν τινά. « Ἐγέρθητι καὶ πέταξον εἰς τοὺς ἀνέμους! »

Πράγματι ἐν ᾧ οὗτος δυσειδὴς καὶ ἕρπων κατεκλίθη ἐντὸς τοῦ ἀκαθάρτου βορβόρου μετὰ δύο μῆνας καταλείπων τὴν ἀηδῆ αὐτοῦ περιβολὴν ὁρμᾷ εἰς τὸν πλήρη ἡλίου αἰθέρα, ἐκτείνων τὴν ἐκ πορφύρας καὶ χρυσοῦ πτέρυγά του. Παρατηρήσατέ τον! *Παρασκευάζεται* ἤδη ἡ μεταμόρφωσις του καὶ συντελεῖται τὸ θαῦμα τοῦτο· διὰ τοῦ μεταξίνου κελλίου, ὅπερ ἔκλωσε διακρίνει τις, τανυομένας πτέρυγας καὶ ὀδόντας διατρυπῶντας τὸ ἐξ ἐριούχου πλούσιον περίβλημα. Τὸ νεαρὸν ἔντομον εἶναι δεσμευμένον ἔτι ἐντὸς τοῦ ἐξ ὁλοσηρικοῦ ἀνακτόρου του, ἀλλὰ πάλλει, τρέμει, ἐλευθεροῦται καὶ πετᾷ. Ὁ μυρμηκολέων δὲν ὑπάρχει πλέον, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ἡ κομψὴ δεσποινὶς μὲ τὸν χρυσοῦν στηθόδεσμόν της. μὲ τὰς ἐκ τριχάπτων πτέρυγάς της, μὲ τὴν μεταξίνην ἐσθῆτά της διέρχεται ὡς πτερωτὸν κόσμημα πέριξ τῶν λιμνῶν, ἵπταται μεταξὺ τῶν ξιφίων (glaieul) καὶ τῶν νυμφαιῶν καὶ κρέμαται, ὡς ἀδαμάντινος βελόνη. ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῶν καλάμων.

Τούλα Κόκκαλη

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΚΘΕΤΡΙΑΙ

Πολλαί, πλεῖσται Κυρίαι ἀπεφάσισαν τέλος νὰ ἐκθέσωσιν ἔργα αὐτῶν καὶ μετ' ἀληθοῦς ἐκπλήξεως οἱ ἐπισκέπται τῆς ἐκθέσεως θὰ ἴδωσι καλλιτεχνικὰ ἀριστουργήματα, ἔργα τῶν λεπτοφυῶν καὶ τρυφερῶν χειρῶν τῶν ἑλληνίδων. Εἴδομεν ἔργα δεσποινίδων τόσον ὡραῖα, τόσον τέλεια, ὥστε ἂν οἱ ἀγωνοθέται εὑρίσκονταί πως εἰς ἀπογοήτευσιν. σκεπτόμενοι ὅτι ἡ ποικιλία τῶν ἐκθεμάτων θέλει περιορισθῆ εἰς πρόβατα. ὄσπρια. καὶ ἔργα μόνον ἀνδρῶν δύνανται ἀπὸ τοῦδε νὰ παρηγορηθῶσιν. Ἡ ἐλαιογραφία. ἡ λεπτοτάτη ποικιλτική. ἡ ὑδατογραφία οὐ μόνον ἐπὶ χάρτου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ὑφασμάτων καὶ ἰδιᾳ μεταξίνων. ἡ τριχαπτοποιία. ἡ ὑφαντουργία, ἡ ἐπὶ πινακίων χρωματογραφία καὶ πάντα τὰ συλλήβδην ἀποτελοῦντα τὴν γυναικείαν καλλιτεχνίαν καὶ βιομηχανίαν. θέλουσιν ἀναντιρρήτως ἐκτεθῆ.

Δυστυχῶς δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν ἐκθετριῶν. διότι ἀπὸ μετριοφροσύνην αἱ Κυρίαι αὗται παρεκάλεσαν ἡμᾶς νὰ μὴ τὰς ὀνομάσωμεν. Ἄλλως τε ἡ εὐάρεστος ἔκπληξις. ἣν θέλουσιν ἐμποιήσει τῷ κοινῷ τὰ ἐκθέματά των ἔσεται πολλῷ μείζων. ἢ ἐὰν ἐκ τῶν προτέρων ἐγένοντο αὗται γνωσταί.

Τὴν κ. Χαντζοπούλου ὅμως τὴν διάσημον ὑφάντριαν. περὶ ἧς καὶ ἄλλοτε εἴχομεν γράψει. ταύτην. τὴν παγκόσμιον ἀποκτήσασαν φήμην. ὀνομάζομεν προσθέτουσαι ὅτι πρώτην ἤδη φορὰν θέλουσιν ἐκτεθῆ ὑπ' αὐτῆς χειροῦφαντα ὑφάσματα. λεπτά. ἐλαφρά. ἀεροειδῆ. εἰς ἐπισφράγισιν δὲ καὶ χρυσομεταξούφαντα.

Καὶ αἱ ἐπαρχίαι κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα δὲν θέλουσιν ὑστερήσει τῆς γενικῆς τῶν Κυριῶν ἐν τῇ ἐκθέσει συμμετοχῆς.

Ἐν Ἀγρινίῳ ἐπὶ παραδείγματι. ὡς ἐξ ἀσφαλεστάτης πηγῆς πληροφορούμεθα. παρασκευάζονται τάπητες τόσον ἐντελεῖς περί τε τὴν ὑφαντικήν. τοὺς χρωματισμοὺς. καὶ τὴν στερεότητα. ὥστε οὔτε κατ' ἐλάχιστον δύναταί τις νὰ συγκρίνῃ αὐτοὺς πρὸς τοὺς Περσικούς. Τρεῖς εἰσὶν αἱ ἐν Ἀγρινίῳ ἐπεξεργαζόμεναι τοὺς διὰ τὴν ἔκθεσιν τάπητας αἱ κ.κ. Κυριακούλα καὶ Ἑλένη Μπουκογιάννη καὶ Ἀθανασία Παπαθανασοπούλου. Ἡ πρωτοβουλία ὅμως καὶ πρώτη ὤθησις πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν ὀφείλεται εἰς τὴν σύζυγον τοῦ αὐτόσε διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀξιότιμον κ. Σοφίαν Παππαδημητρίου ὡς καὶ πρὸς τὴν κ. Αἰκατερίναν Ν. Θεοφανίδου ἰατροῦ. αἵτινες μετὰ πολλῶν καὶ ἐπιμόνων παραινέσεων καὶ παρακλήσεων ἔπεισαν τὰς ἐργάτιδας ταύτας νὰ ἐκθέσωσι καὶ αὗται ἔργα τῆς χειροϋφαντικῆς βιομηχανίας των.

Τὰ σχέδια τῶν ταπήτων τούτων ἐλήφθησαν ἐξ εὐρωπαϊκῶν ἐπὶ καναβᾶ κεντημάτων. Μετὰ τόσης δὲ ἐπιτηδειότητος ἐβάφησαν ὑπὸ τῶν ὑφαντριῶν τὰ ἔρια. ὥστε ἅπαντα τὰ τῶν χρωματισμῶν ἀπανθίσματα ἐκτυλίσσονται μετὰ γραφικότητος ὑπερβαινούσης πᾶσαν προσδοκίαν. Πλὴν τούτου αἱ ἐξαίρετοι αὗται ὑφάντριαι ἐπενόησαν νέον εἶδος ἐπιπλοκῆς τῶν ἱστῶν. εἰς τρόπον ὥστε. τὸ ὑπ' αὐτῶν ὑφαινόμενον δύναταί τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς βελοῦδον μᾶλλον ἢ ὡς ὑφαντὸν τάπητα. Ἐὰν εἰς ἁπάσας τὰς τῆς Ἑλλάδος πόλεις αἱ οἰκεῖαι ἐπιτροπαὶ εἰργάζοντο μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου ὅπως καὶ ἡ ὑπὸ τῶν κ.κ. Δ. Παππαδημητρίου. Ι. Θεοφανίδου ἰατροῦ καὶ Ευ. Σταΐκου συνισταμένη ὑποεπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως ἐν Ἀγρινίῳ. ἐὰν αἱ ἀπανταχοῦ ἀνεπτυγμέναι Κυρίαι ὤθουν τὰς ἀμαθεῖς καὶ δειλὰς χωρικάς. ὡς ἔπραξαν αἱ ἄνω ἀναφερόμεναι. εἰς ἔκθεσιν χειροτεχνημάτων των. βεβαίως καὶ ἡ ἔκθεσίς μας θὰ ἦτο πλουσιωτέρα καὶ ἡ γυναικεία βιομηχανία θὰ ἐλάμβανε ζωὴν καὶ ὤθησιν.

Καιρὸς πλέον εἶναι νὰ ἐννοήσῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι. ἐὰν διὰ σχετικῶν ἀμοιβῶν καὶ διαγωνισμάτων ὑποκινήσῃ ὀλίγον τὸν ζῆλον τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑφαντριῶν γυναικῶν. καὶ τὸ κράτος καὶ τόσαι πτωχαὶ οἰκογένειαι μεγάλα θέλουσι προσπορίζεσθαι κέρδη ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὡραίων ταπήτων καὶ λοιπῶν ἀνατολικῶν ὑφασμάτων. ἅτινα τοσον σήμερον συνεθίζονται καὶ τιμῶνται ἐν Εὐρώπῃ. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν δέον νὰ ἐργασθῇ μετὰ πολλῆς περισκέψεως. Δέον νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ἀνταμείψῃ τὰς πτωχὰς αὐτὰς γυναῖκας. αἵτινες ἐν τῇ ἀπειρίᾳ των φρονοῦσιν ὅτι δὲν θὰ χάσωσι μόνον τοὺς κόπους των. ἀλλὰ καὶ τοὺς τάπητας των—ὡς λέγουσιν αἱ πλεῖσται κινοῦσαι ἀπελπιστικώτατα τὴν κεφαλήν.—Ἡμεῖς ὅμως τὰς διαβεβαιοῦμεν ὡς καὶ πάσας τὰς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ δούλῃ Ἑλλάδι καλλιτέχνιδας καὶ βιομηχάνους γυναῖκας. ὅτι καὶ τὰ ἐκθέματά των θέλουσι πωληθῆ εἰς λαμπρὰς τιμάς. ἐὰν θέλωσι νὰ τὰ ἐποιήσωσι. καὶ ἡ τέχνη καὶ ἐπιτηδειότης των θέλει βραβευθῆ. καὶ νέας παραγγελίας θὰ λάβωσι παρὰ τῶν πολλῶν τῆς ἐκθέσεως ἐπισκεπτῶν. Ἂς σπεύσωσι λοιπὸν νὰ ἀποστείλωσιν ὅ.τι καλόν. ὅ.τι ὡραῖον. ὅ.τι ἐκλεκτὸν ἔχουσι κατασκευάσει.

Ο ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΒΙΟΣ

Ὁ παιδικὸς βίος δὲν ἔχει ἀνάγκην πολυποικίλων ἐνασχολήσεων καὶ διασκεδάσεων. Τὰ παιδία ἀρέσκονται εἰς τὰ συνήθη προσφιλῆ των παίγνια. εἰς τὰ αὐτὰ ἀθύρματα. εἰς τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. εἰς τὴν αὐτὴν κατοικίαν. «Πᾶμε σπίτι» λέγει τὸ μικρόν. εὐθὺς ὡς μείνῃ μίαν ἢ δύο ὥρας εἰς ξένην οἰκίαν. Ὁ μικρὸς νοῦς των. ἡ ἀσθενὴς ἀντίληψίς των. τὸ εὐερέθιστον νευρικόν των σύστημα κουράζεται ἐκ τῆς μεγάλης ποικιλίας. Μὴ λοιπὸν ἐξασθενῆτε καὶ ἐξαντλῆτε αὐτά. ἐκθέτουσαι τὸν ἀσθενῆ ἐγκέφαλόν των εἰς διαρκῆ ἐρεθισμόν.

Διὰ τὰ παιδία ἡ ἐκ τῆς ἀνίας μονοτονία εἶναι ἄγνωστόν τι. Ἡ πνευματικὴ δὲ καὶ σωματικὴ αὐτῶν εὐεξία ἀπαιτεῖ μακρὰν εἰς πάντα συνήθειαν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἁπλοποίησιν περί τε τὸν βίον καὶ τὰς ἐνασχολήσεις αὐτοῦ. Σφάλλομεν μεγάλως ὑποθέτουσαι εἰς τὰ παιδία τὰς ὀρέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας. εἰς ἃς ἡμεῖς αὐταὶ ὑποκείμεθα. ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα κατ' ἀντίστροφον λόγον νὰ οἰκειοποιηθῶμεν τὸς διαθέσεις καὶ τὸς ὀρέξεις ἐκείνων. Τὸ παιδίον ὡς ἐκ τῆς φύσεως του. ὡς ἐκ τῆς ἀτελοῦς ἀναπτύξεώς του εἶναι εὐτυχὲς καὶ διὰ τὰς ἐλαχίστας τῶν ἀπολαύσεων. ὡς δυστυχὲς διὰ τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν.

Ἀλλ' ἡ παιδικὴ εὐτυχία εἶναι πολλῷ μείζων παντὸς ἄλλου συναισθήματος. Εἰς τὸ παιδίον τὰ πάντα ἀρέσκουσι. Καὶ ἡ γεῦσις καὶ ἡ ὄσφρησις. καὶ ἡ ὅρασις καὶ ἡ ἀκοή του ἱκανοποιοῦνται πληρέστατα δι' ἐλαχίστων πραγμάτων. Παιδίον. ὅπερ παραπονεῖται ὅτι δὲν τῷ ἀρέσκει αὕτη ἢ ἐκείνη ἡ τροφή. δὲν εἶναι παιδίον. εἶναι γεροντόπαιδον ἢ μᾶλλον χαλασμένον παιδίον Ἡ φράσις « σοὶ ἀρέσει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.» πρέπει νὰ ἐξαληφθῇ ἐκ τοῦ παιδικοῦ λεξικοῦ. Τὸ παιδίον βαρυνόμενον πολλάκις νὰ εἴπῃ ναί. λέγει ὄχι. Ἡ μήτηρ ἐπαναλαμβάνει ὅτι δὲν ἀρέσκει εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο καὶ τὸ μικρὸν ἐξοικειοῦται νὰ ἀποδοκιμάζῃ πολλὰ πράγματα ἀδιακρίτως καὶ ἄνευ σχεδὸν συναισθήσεως. Ἐὰν αἱ μητέρες ἐγνώριζον νὰ διευθύνωσι τὴν θέλησιν τῶν μικρῶν. βεβαίως ὀλίγοι δυστυχεῖς θὰ ὑπῆρχον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Δυστυχῶς αἱ πλεῖσται ἐξ ἡμῶν μεταχειρίζονται τὸ αὐτὸ σύστημα

μορφώσεως καὶ ἀνατροφῆς πρὸς τὸ νήπιον, οἷον καὶ πρὸς τὸν δεκαπενταετῆ νεανίαν. Ἐντεῦθεν ἡ δυστυχία καὶ ἡμῶν καὶ τῶν τέκνων μας.

Ἑλένη Γεωργιάδου

ΜΕΛΕΤΗ

ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς γυναικὸς ἐν τοῖς ἐν Εὐρώπῃ ταχυδρομείοις καὶ τηλεγράφοις

Σουηδία

Ἐν Σουηδίᾳ πᾶσα γυνὴ καταπάττεται ὡς διευθύντρια ἢ ταχυδρομικὴ ἐπιστάτρια, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἔχῃ ἤδη συμπληρώσει τὸ 25ον τῆς ἡλικίας της, νὰ εἶναι ἄγαμος· ὡς βοηθὸς δὲ ταχυδρομικοῦ γραφείου, ἐὰν ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ 18ον τῆς ἡλικίας της ἔτος.

Ἀναλόγως τῆς τάξεως, εἰς ἣν τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἀνήκουσιν ἡ ἐνιαύσιος μισθοδοσία τῶν διευθυντριῶν ποικίλλει ἀπὸ 1700—2500 φρ. Λαμβάνουσιν ὅμως τὰ $^{3}/_{4}$ μόνον τῆς μισθοδοσίας ταύτης, τοῦ $^{1}/_{4}$ κρατουμένου διὰ τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον.

Αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιστάτριαι μισθοδοτοῦνται ἀναλόγως τοῦ διαμερίσματος, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον. Ἡ μισθοδοσία αὐτῶν ποικίλλει ἀπὸ 150—850 φρ. ἐτησίως, ἡ δὲ τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ποικίλλει ἀπὸ 850—1250 φρ. ἐτησίως.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς ταχυδρομείοις τῆς Σουηδίας ἐργαζομένων γυναικῶν ἀνέρχεται εἰς 171 ὡς ἑξῆς: Δύο διευθύντριαι κεντρικῶν γραφείων, ὀγδοήκοντα ἐννέα ταχυδρομικαὶ ἐπιστάτριαι, τριάκοντα ἓξ βοηθοὶ καὶ τεσσαράκοντα τέσσαρες ἔκτακτοι ὑπάλληλοι.

Κατὰ τὸ 1863 διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἐπετράπη τῇ διευθύνσει τῶν τηλεγράφων ἡ εἰσαγωγὴ τῶν γυναικῶν ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους: Αὗται δέον νὰ ὦσιν ἄγαμοι καὶ νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ 25ον τῆς ἡλικίας των ἔτος. Νὰ παρουσιάσωσιν ἐνδεικτικὸν τῆς καλῆς αὐτῶν διαγωγῆς. Νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέτασιν γραφῆς, καὶ νὰ προσαγάγωσιν ἐνδεικτικὸν σχολείου ἢ καθηγητοῦ τινος, δι' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι διήκουσαν μαθήματα:

1ον. Ἱστορίαν. γενικὰς γνώσεις παγκοσμίου ἱστορίας, ἰδίᾳ δὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Σουηδίας. 2ον. Γεωγραφίαν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης. 3ον. Ἀριθμητικήν· τὰς τέσσαρας πράξεις τῶν ἀκεραίων, κλασματικῶν, δεκαδικῶν, συμμιγῶν καὶ τὴν μέθοδον τῶν τριῶν. 4ον. Ξένας γλῶσσας: τὴν Γαλλικήν, Γερμανικὴν καὶ Ἀγγλικήν, ἅς νὰ δύνανται ἐλευθέρως νὰ γράφωσι καὶ μεταφράζωσιν εἰς τὴν Σουηδικὴν γλῶσσαν.

Ἐὰν ἡ αἰτοῦσα θέσιν εἶναι ἀνῆλιξ, ἡ αἴτησις αὐτῆς δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ ἐγγράφου, δηλοῦντος τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων της. Μετὰ τὰς ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις ἡ κόρη κατατάσσεται εἰς γραφεῖόν τι τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, ὑποδεικνύμενον αὐτῇ παρὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἔνθα ἐπιδίδεται εἰς εἰδικὴν τηλεγραφικὴν μόρφωσιν. Πρὶν δὲ ἢ λάβῃ τὴν ἄδειαν κατατάξεως ὀμνύει τὸν ὅρκον τοῦ ἀπορρήτου τῶν τηλεγραφημάτων.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς εἰδικῆς ἐξασκήσεως, ἵνα ἡ δόκιμος καταταχθῇ τακτικὴ ὑπάλληλος ἀνάγκη νὰ παρουσιάσῃ δύο πιστοποιητικά. Τὸ πρῶτον δίδοται αὐτῇ παρὰ τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ μαθήτρια διήκουσεν ὁλόκληρον σειρὰν φυσικῶν ἐπιστημῶν, περιλαμβανομένων τοῦ μαγνητισμοῦ, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ καὶ τῆς μετεωρολογίας. Τὸ δεύτερον δίδοται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου, ἐν ᾧ ἠσκήθη αὕτη καὶ πιστοποιεῖ τὴν ἱκανότητα της περὶ τὸ λαμβάνειν καὶ διδόναι τηλεγραφήματα. Πιστοποιεῖ ἐπίσης ὅτι εἶναι κάτοχος ἐπαρκῶν γνώσεων διὰ πᾶν ὅπερ ἀφορᾷ τὸν χειρισμὸν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν μηχανημάτων, τῆς βολταϊκῆς στήλης, τῆς πορείας τῶν ἀγωγῶν, τῆς ἐπανορθώσεως τῶν γραμμῶν, τέλος ἅπαντας τοὺς κανονισμοὺς τῆς τελεγραφικῆς.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος 141 γυναῖκες εἰσὶ κατατεταγμέναι ἐν τοῖς πρωτεύουσι τῶν γραφείων, 6 εἰς γραφεῖα τῶν ὀπτικῶν ὀργάνων καὶ 28 εἰς σταθμοὺς σιδηροδρομικούς.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἓξ γυναῖκες ἔτυχον κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐν Ἀγγλίᾳ πτυχίων ἐφευρέσεως καὶ ἐπινοήσεως:

Ἡ κ. Ρόζα Ἰσὰκ εἰς Λιβερποὺλ ἐπενόησε νέον σύστημα ὑποδηματοσυρτῶν. Ἡ κ. Λιζια Ρίτχη ἐπενόησε νέον σύστημα φακέλλων καὶ ταινιῶν ἐφημερίδων καὶ εἰδικὴν μηχανὴν χρησιμεύουσαν εἰς κατασκευὴν τούτων. Ἡ κ. Σάρα Ἄτκιν ἐκ Βιρμιγχάμης ἐπενόησε νέον σύστημα ἀναρτήσεως τῶν κωδώνων, ὡς καὶ νέον σύστημα παραπετασμάτων καὶ στορίων, ἀναβιβαζομένων δι' ἁπλουστάτου μηχανισμοῦ. Ἡ κ. Ἰσαβέλλα Ἀγνὴ Χὶλλ ἐκ Λονδίνου νέαν ἐπινόησιν σελῶν ἵππων. Ἡ κ. Ἰωάννα Ραοὺλ ἐκ Λάϊσεστερ νέαν ἐπινόησιν καὶ νέον μηχανισμὸν διὰ τὴν ἐπὶ τῶν τοίχων ἐκτύπωσιν ἀγγελιῶν κ.τ.λ. Ἡ κ. Φλώρα-Σοφία Ρεὰδ ἐκ Λονδίνου, ἐφεῦρε τὸν τρόπον δι' οὗ θέλει διατηρεῖσθαι ἐπὶ πολὺ ἐν καλῇ καταστάσει ὁ θώραξ τῶν ἀνδρικῶν ὑποκαμίσων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Γυνὴ ἱεροδιάκονος.— Ἡ Μὶς Μάρθα Μ. Κούνελ ἐχειροτονήθη διάκονος τῆς ἀδελφότητος Κέσπορτ. Ἡ Σύνοδος τῆς πρεσβυτεριανῆς ἐκκλησίας τοῦ Πετσβούργου ἐξήτασε καὶ ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τὸν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς ἐπιβληθέντα νεωτερισμὸν τοῦτον. Μετὰ συζήτησιν, ἐν ᾗ πολλοὶ σεβαστοὶ πατέρες ἔλαβον μέρος ἡ ὡς ἑξῆς ἔχουσα αἴτησις: «*Ὁ διορισμὸς γυναικὸς ὡς διακόνου εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τῆς νέας διαθήκης καὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας*» ἐγένετο ἀποδεκτὴ διὰ ψήφων 93 κατὰ 24.

Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως συνταχθῇ ὑπὸ τῆς συνόδου ἔκθεσις σχετικὴ πρὸς τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον, ἥτις δημοσιευθήσεται ἐν διαφόροις Ἐφημερίσιν.

Γυνὴ διάσημος συρίκτρια. — Ἐν Λονδίνῳ ἡ κ. Lehavv κατώρθωσε νὰ ἐξασκηθῇ τόσον καλῶς περὶ τὸ συρίζειν, ὥστε ἀπὸ μηνῶν ἤδη περιέρχεται τὴν Ἀγγλίαν δίδουσα συρικτικὰς συμφωνίας. Μετ' ἀνηκούστου τέχνης καὶ δυνάμεως ἡ Κυρία αὕτη συρίζουσα ἀπομιμεῖται τὰς φωνὰς τῶν διαφόρων

ὀργάνων, συνοδευομένη δὲ ὑπὸ κλειδοκυμβάλου τονίζει μετὰ μαγευτικῆς γοητείας τὰ ὡραιότερα καὶ δυσκολώτερα μελοδράματα. Τοιαύτην φήμην ἀπέκτησεν ἐν Λονδίνῳ, ὥστε, λέγεται, ὅτι κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐκέρδισε μεγάλα ποσά, δι' ὧν πλουσιοπαρόχως ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας της. Αἱ τέσσαρες θυγατέρες της, νεάνιδες χαρίεσσαι καὶ κομψαὶ ἔχουσιν ἐπίσης τὸ πολύτιμον τοῦτο πλεονέκτημα. Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας μετεκαλέσατο τὴν κυρίαν ταύτην εἰς τὸ ἀνάκτορόν του κατά τινα ὑπ' αὐτοῦ δοθεῖσαν ἐπίσημον ἑσπερίδα. Πάντες οἱ ἐπίσημοι ξένοι ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμὸν των διὰ τὴν ἔξοχον ταύτην καὶ πρωτοφανῆ συρίκτριαν.

Μάτις ἀποθήσκουσα. Ἡ διάσημος χειρομάντις τοῦ αἰῶνος τούτου κ. Μαρὺ ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν. Καὶ ὅμως εἶχε προμαντεύσει ὅτι θὰ ἔζη μέχρι τοῦ 1240ου ἔτους.

Γυναῖκες μέλη τῆς Ἀγγλικῆς ἀνθρωπολογικῆς ἑταιρίας. Ἔνδεκα γυναῖκες εἰσὶ μέχρι σήμερον κατατεταγμέναι ὡς τακτικὰ μέλη τῆς ἀνθρωπολογικῆς ἑταιρίας. Αἱ κ.κ. Βουκλὰν καταταχθεῖσα τὸ 1875, Κραβοαί, Χανκόη, Ἐλεονώρα Σμὶθ καὶ Οὐολφ καταταχθεῖσαι τὸ 1881, Βαθὲ καὶ Μασχὰλ τὸ 1882. Ἀργρὲβ καὶ Ἑρμινία Σμὶθ τὸ 1884, ἡ λαίδη Βάσσεϋ καὶ ἡ μὶς Μὸρθ τὸ 1885.

Γυναῖκες ἐκλέγουσαι. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Βερολίνῳ συνεδρίασιν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ Συμβουλίου, ἀνεγνωρίσθη καὶ εἰς τὰς γυναῖκας τὸ δικαίωμα ψήφου ἐν ταῖς τεχνικαῖς καὶ ἐπαγγελματικαῖς σχολαῖς.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

LA GRANDE REVUE

Paris et Saint Petersbourg

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐκδίδεται ἐν Παρισίοις περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ διασήμου καὶ γνωστοῦ τοῦ αἰῶνος συγγραφέως Ἀρσενίου Οὐσαὶ (*Arsène Houssaye*). Συνεργάται τῆς ἐκ τετρακοσίων σελίδων συνισταμένης «*Μεγάλης ἐπιθεωρήσεως Παρισίων Πετροπόλεως*» εἶναι οἱ γνωστότατοι ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ τῆς Γαλλίας κόσμῳ, ὡς καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὄπισθεν δημοσιευομένου καταλόγου τῶν Περιεχομένων τῆς Ἐπιθεωρήσεως ταύτης. Ὁ τίτλος τοῦ ἀνὰ δεκαπενθήμερον ἐκδιδομένου ὡραιοτάτου τούτου περιοδικοῦ εἶναι λίαν κατάλληλος ὡς ἀνταποκρινόμενος εἰς τὸν σκοπὸν ὃν ἐπιδιώκει.

Καὶ ἀληθῶς ἡ μεγάλη Ἐπιθεώρησις ἐπιδιώκει διὰ γραφίδος καὶ ὕφους σθεναροῦ τὴν παρα ταῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς ἀνάπτυξιν πρὸς πᾶν καλόν, πᾶν μέγα, πᾶν γενναῖον. Ἀντιπροσωπεύει τὴν Γαλλίαν, τὴν μεγάλην Γαλλίαν τῶν φώτων, τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας καὶ τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ. Τέχναι, ἐπιστῆμαι, πρόοδος, πολιτικὴ οὐδὲν ἔχουσα τὸ κοινὸν πρὸς φατρίας καὶ προσωπικὰς διαμάχας, πάντα ταῦτα συζητοῦνται, μελετῶνται, ἀναπτύσσονται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐπιθεωρήσει.

Ἡ παρ' ἡμῖν εἰσαγωγὴ τοιούτων ἔργων εἶναι μυριάκις προτιμοτέρα τῶν ἀνουσίων ἐκείνων μυθιστορημάτων, ἅτινα τόσου κακοῦ πολλάκις γίνονται πρόξενα.

Ἀστερόεντα ὄνειρα. Rêves étoilés. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ καὶ παγκοσμίου φήμης χαίροντος συγγραφέως κ. Καμίλλου Φλαμαρίωνας ὡραιότατον ἔργον, ἐν ᾧ δι' ὕφους καλλιεποῦς καὶ γλώσσης γλαφυρᾶς, μεταφέρεται ὁ ἀναγνώστης ἐπὶ τῶν ὑψιπετῶν πτερύγων τῆς φαντασίας τοῦ ἐξόχου συγγραφέως εἰς τὸν ἀστερόεντα οὐρανόν, ἓν ἕκαστον τῶν σωμάτων τοῦ ὁποίου μελετᾷ τις ἁπλήστως, ἐξετάζων τὴν φύσιν, τὸς διαστάσεις, τὴν μετὰ τῶν ἄλλων σωμάτων σχέσιν, τὸ κλίμα κ.τ.λ. Πόσας γνώσεις ἀποκτᾷ τις βαυκαλιζόμενος καὶ ἐντυφῶν εἰς τοιοῦτον ἀνάγνωσμα, καὶ ὅλαι χάριτες ὀφείλονται εἰς τὸν μέγιστον τοῦτον μελετητὴν τῆς φύσεως, τὸν ἀκάματον ἐξερευνητὴν τοῦ ἀπείρου, ὅστις δι' εὐώνων καὶ τερπνῶν συγγραμμάτων καθίστησι προσιτὴν τὴν ἐπιστήμην εἰς πάντα βουλόμενον νὰ μάθῃ, νὰ πλουτίσῃ τὰς γνώσεις του, τέλος νὰ λατρεύσῃ καὶ ὑμνήσῃ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Πλάστου ἐν τῇ μελέτῃ τῶν πανσόφων δημιουργημάτων τοῦ. Πλὴν τοῦ ὡραιοτάτου τούτου ἔργου ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ τῆς αὐτῆς περίπου φύσεως ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «*Lumen*». Ἐν αὐτῷ πραγματεύεται ἰδίᾳ τὸ περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς καὶ μελλούσης ζωῆς ζήτημα μετ' ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων. Πάντοτε μακρὰν τῆς γῆς εὐρισκόμενον ἰδανικόν τι πρόσωπον, διηγεῖται μετὰ χάριτος τὰ κατὰ τὴν ἄλλην ζωήν, φυσιολογικῶς δὲ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ψυχὴ πάντοτε ζῇ, μεταβάλλουσα μόνον καθ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα τόπον διαμονῆς. Ἕκαστον τῶν ὡραιοτάτων τούτων ἔργων τιμᾶται μόνον ἀντὶ 60 λεπτῶν.

GRANDE REVUE

PARIS ET SAINT PÉTERSBOURG

Sommaire du numéro du mois d'Aout

201. *Toilette d'Impératrice.* Pierre Lotti. — 213. *Les Quarante du Siècle.* Alphonse Esquiros.—264. *Plaidoyer pour la gaité.* Armand Silvestre.—273. *Les bonnes fortunes de Saint*

28 — ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ — 28

ΜΑΡΚΕΛΛΑ ΜΩΔΟΥΙ

Μόλις ὄθεν ἡ ἡμέρα ἤρξατο ὑποφώσκουσα ἡ Μαρκέλλα ἠγέρθη, ἐνεδύθη πυρετωδῶς καὶ ἀνῆλθε τὴν κλίμακα τὴν ἄγουσαν πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς Ἀγγλίδος παιδαγωγοῦ, ἧς διετάραξε τὸν πρωϊνὸν ὕπνον δι' ἀποτόμου τῆς θύρας ὠθήσεως καὶ ἐπανειλημμένων κτυπημάτων.

Ἡ μὶς Flutt ἠγέρθη μὲ ὀφθαλμοὺς ἐξοιδημένους ἐκ τοῦ ὕπνου καὶ ἀνοίξασα τὴν θύραν ἐφάνη ἐκπεπληγμένη διὰ τὴν τόσον πρωϊνὴν τῆς μαθητρίας της ἐπίσκεψιν.

Ἐνδυθῆτε ταχέως, εἶπεν αὐτῇ ἡ Μαρκέλλα· ἀνάγκη νὰ ἐξέλθωμεν. Καὶ ἐξήγησεν αὐτῇ ἐν σπουδῇ τοὺς λόγους τῆς ἀνησυχίας της. Φοβοῦμαι μονομαχίαν, εἶπε περαίνουσα.

Μονομαχίαν!! ὦ! γιές! πρέπει νὰ τὸ ἐμποδίσωμεν γρήγωρα! Εἶνε μεγάλη ἁμαρτία! Καὶ ταῦτα λέγουσα ἐνεδύετο ἐν σπουδῇ, ὅλως ἀνήσυχος καὶ ἀγωνιῶσα.

Μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας ἅμαξα ἔστη πρὸ τῆς θύρας τοῦ Γιλβέρτου, καὶ ἡ παιδαγωγὸς σοβαρὰ καὶ εὐθυτενὴς ἐξήρχετο τῆς ἁμάξης, ἵνα διευθυνθῇ πρὸς τὴν θυρωρόν. Μετὰ στιγμὰς τινας ἐπανήρχετο τρέχουσα.

Λοιπόν!! εἶπεν ἡ Μαρκέλλα.

Ὁ κ. Γιλβέρτος ἀνεχώρησεν εἰς τὰς 6 ὥρας τὸ πρωὶ μὲ δύο φίλους, οἱ ὁποῖοι ἦλθον καὶ τὸν ἐζήτησαν.

Ἡ Μαρκέλλα ὠχρίασε. Μόνομαχεῖ, εἶπεν. Ἡ δυστυχὴς παιδαγωγὸς τρέμουσα καὶ συγκεκινημένη προσέθηκε: Τώρα τί θὰ κάμωμεν; Ποῦ θὰ ὑπάγωμεν;

Θὰ περιμείνωμεν, προσέθηκεν ἡ Μαρκέλλα, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὸ βάθος τῆς ἁμάξης, χωρὶς λέξιν ἢ δάκρυ, ἢ οἱανδήποτε συγκίνησιν νὰ ἀφήσῃ ἐκδηλουμένην.

Ἀλλ' ἔβλεπέ τις ὅτι ἔπασχεν ἐκ τῆς πυρετώδους ἀγωνίας, ἥτις ἐζωγραφίζετο ἐπὶ τοῦ προσώπου της. Ἡ παιδαγωγὸς ἐκάθησε παρ' αὐτῇ καὶ μὲ ὀφθαλμοὺς ἐρυθρούς, μὲ ὕφος μυστηριῶδες προσέθηκεν: ἐλπίζετε.

Ἡ Μαρκέλλα οὐδὲν ἀπήντησε. Δύο ὧραι διέρρευσαν ἐν τῇ ἀγωνιώδει καὶ ἀπελπιστικῇ ταύτῃ σιγῇ. Ἅμαξα διευθυνομένη πρὸς τὴν θύραν τοῦ Γιλβέρτου ἐξήγαγε τὴν Μαρκέλλαν τῆς ἀνησυχητικῆς ἀδρανείας του. Ἡ ἅμαξα ἔστη. Ἡ κόρη προέβαλλε τὴν κεφαλὴν καὶ εἶδε τὸν Γιλβέρτον ἐξερχόμενον σῶον καὶ ὑγιὰ καὶ συνοδευόμενον ὑπὸ δύο φίλων.

Ἔσωθη!! ἐψιθύρισε καὶ ἐρρίφθη λιπόθυμος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς παιδαγωγοῦ της. Ἡ ἄτυχὴς γυνὴ εὑρέθη εἰς φοβερὰν ἀμηχανίαν. Διέταξε τὸν ἡνίοχον νὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὸν οἶκον ἄγουσαν, διὰ παντὸς δὲ τρόπου προσεπάθει ν' ἀνακαλέσῃ τὴν Μαρκέλλαν εἰς τὴν ζωήν. Εὐτυχῶς ἡ κίνησις τῆς ἁμάξης ἐζωογόνησε τὴν Μαρκέλλαν, ἥτις ἐπανῆλθεν οἴκοι χωρὶς οὐδεὶς νὰ μαντεύσῃ ἢ φανταασθῇ κἂν τὰς συγκινήσεις, ἃς προ μικροῦ ὑπέστη.

Lambert. Arsène Houssaye.—288. *La puissance militaire de la Russie* Théo Critt — 304. *Deux Chérubins* Jacques Madeleine.— 331. *Le Théâtre en Russie*. P. de Corvin (Nevsky),—343. *Un Début*. Paria Korigan. 346 *L'École de Rome*. Charles Joly.— 353. *Poésies*. Théodore de Banville, Henri de Regnier, Marcel Collière, Rodolphe Darzens, E. Mitkael.—359. *Les Bêtes à Bon Dieu*. Alphonse Karr.—379. *Chronique politique*. Alikoff.—383. *La Vie Russe*. Ywan Rienko. *Histoire au jour le jour*. Alceste.—339. *Carnet Parisien*. Francillon

Abonnements: France, 30 fr. par an ; Étranger, 35 fr., rue Halévy, 14, Paris.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν *Θ. Δ. Πάτρας*. Ἀποτανθῆτε πρὸς τὸν ἰατρόν σας, καί τοι ἡ παρεμπόδισις τοῦ ἱδρῶτος ἐπικίνδυνα, καθ' ὑμᾶς, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀποτελέσματα. — Καν *Αἰ. Ν. Κύθηρα*. Χωρὶς νὰ ἀκολουθῆτε τὸν συρμὸν κατὰ γράμμα δύνασθε καὶ νὰ μὴν ἀρχαΐζητε. -- Καν *Γ. Δ. Σύρον*. Ζήτημα καλαισθησίας καὶ οὐδὲν πλέον. Τί θέλετε νὰ ἀπαντήσωμεν ; -- Καν *Ε. Γ. κ. Σ. Θ Ρ. Κάϊρον*. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐλήφθησαν ἐγκαίρως. Καν *Μ. Ζ. Νυμέγην*. Ὡραιοτάτη ἐπιστολὴ καὶ σύγγραμα ὑμῶν ἐλήφθη Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐμενεῖς κρίσεις· γράφομεν. — Καν *Α. Μ. Μήκονον* Ἐλήφθη καὶ δευτέρα ἀποστολή· μυρίας εὐχαριστίας· γράφομεν. — Καν *Π. Π. Φ Ζάκυνθον*. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς φροντίδας. — Καν *Θ. Ρ. Κεφαλληνίαν*. Τετριμμένα πράγματα. Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ ἀναλάδωμεν τοιαύτην εὐθύνην. — Καν *Δ. Μ. Δημητσάνας*. Εἶναι ζητήματα ὅλως ἄσχετα πρὸς τὸν σκοπὸν καὶ προορισμὸν τοῦ φύλλου μας. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.—Καν *Θ. Π. Λευκωσίαν*. Οὐδεμίαν ἐπιστολήν σας ἐλάδομεν· οὐχ ἧττον γράφομεν, καίτοι ἀγνοοῦσαι ἐντελῶς περὶ τίνος πρόκειται. — Κον *Π. Χ. Γαλάζιον*. Συναλλαγματικὴ ἐλήφθη· ἀποστέλλομεν καὶ λοιπὰς ἀποδείξεις. Συγχαίρομεν ἐπὶ δραστηριότητι. Ἅπασαι νέαι συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν καὶ σώματα ἀπεστάλησαν. — Καν *Ευ. Ι. Τουρνο-Μαγουρέλιον*. Εὐγνωμονοῦμεν ἀπὸ ψυχῆς δι' εὐγενεστάτας καὶ κολακευτικωτάτας κρίσεις ὡς καὶδιὰ πατριωτικὸν ὄντως ἐνδιαφέρον. Παραγγελίαι ὑμῶν ἐξεπληρώθησαν. —Κον *Σ. Τ. Σ. Μαγουρέλιον*. Σώματα χρυσοδεδεμένα κ. κ. Α. Δ. καὶ Ε. Π. ὡς καὶ ἓν περικάλυμμα ἀπεστάλη ἤδη. Σήμερον 3 σώματα χρυσοδεδεμένα καὶ 2 περικαλύμματα. Θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενεῖς φροντίδας — Καν *Π. Α. Λεμησσόν*. Ἐπιστολὴ ὑμῖν ἐλήφθη. Γράφομεν. — Κον *Δ. Π.* Βάρναν. Γράψωμεν πρὸς τὸν συστηθέντα Κύριον· εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεῖς φροντίδας.—Καν *Ε. Ε. Κ/πολιν*. Διατί ὄχι, ἀφοῦ εἶσθε τόσον νέα. Σχετικὰ περὶ τούτου ἔχομεν ἄλλοτε γράψει. — Καν *Ε. Ν. Ἀδριανούπολιν*. Θὰ παραταθῇ βεβαίως πέραν τοῦ Νοεμβρίου, ἔχετε ὅθεν πολὺν καιρὸν εἰς τὴν διάθεσίν σας· πάντοτε τὰς ὡραιοτέρας ἀναμνήσεις. — Καν *Ει. Σ. Τεργέστην*. Δὲν μεμφόμεθα μόνον ὑμᾶς, καί τοι δὲν θὰ εἴχομεν ἄδικον. Μήπως πάντοτε δὲν εἴμεθα ὅλως ἀσύμφωνοι ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης. — Καν *Ε. Γρ. Νάξον*. Οὐδέποτε ἀδαμάντινα περιδέραια ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ. Ἔστω καὶ εἰς νυμφικὰς ἐπισκέψεις. Φυλάξατέ τα διὰ τὰς νύκτας. — Καν *Αι. Δ. Σύρον*. Ἰδὰν τὸ κάτοπτρόν σας εἶναι εἰλικρινές, συμβουλευθῆτε το. Προτιμήσατε ὅμως νὰ ἀπατηθῆτε σεῖς μᾶλλον ἢ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι θέλετε νὰ ἀπατήσητε τοὺς ἄλλους. Καν *Α. Δ. Κόρινθον*. Ἦτο καιρὸς πλέον. — Καν κ. *Α Κ, Ε. Δ, Μ. Ν, Αι. Ζ. Πάτρας*. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατὰ τῆς εὐκόλου συντρίψεως πινακίων κ.λ. — Εὐθὺς ὡς ἀγοράσετε πινάκια, κύπελλα ἢ ὅ,τι δήποτε σκεῦος ὑέλινον, πληρώσατε μίαν χύτραν ὕδατος, θέσατε τὰ σκεύη σας ἐντός, διαλύουσαι καὶ ὀλίγην στύψιν καὶ ἀφήσατέ τα νὰ βράσωσιν ἐπὶ τρία λεπτ. Τὰ πινάκια ταῦτα συντρίβονται δυσκολώτατα.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κηπαῖοι στρύχνοι. (μελιτζάνες.— Σχίζετε εἰς δύο τὰς μελιτζάνας, ἃς πλύνετε καὶ ἁλατίζετε. Τοποθετεῖτε ἐντὸς καραβάνας μίαν σειρὰν, ἐπ' αὐτῆς στρώνετε λεπτότατα τεμάχια τυροῦ (κασκαβάλη, Δευτέραν σειρὰν μελιτζάνες καὶ πάλιν τυρόν, ἕως οὗ πληρωθῇ ἡ καραβάνα). Τότε ξύσετε τυρὸν καὶ ἐπιπάσσετε αὐτάς. Ἰδιαιτέρως κάμνετε τὸ σύνηθες ἔμβαμμα (σάλτσα) διὰ βραστόν. Ἤτοι ἀποσταλάζετε ντοματάς ἐντὸς χύτρας, εἰς ἣν ῥιπτετε δύο κοχλιάρια βουτύρου, 3 κοχλιάρια ζωμοῦ, ἓν μικρὸν κοχλιάριον ἀλεύρου διαλελυμένου ἐντὸς ὕδατος, ἅλας, πέπερι, δύο φύλλα δάφνης καὶ ἓν μικρὸν τεμάχιον σκορόδου. Ἅμα βράσῃ καλῶς καὶ ἀρχίσῃ νὰ συμπήγνυται χύσατέ την ἐντὸς τῆς καραβάνας, καὶ ἐπ' αὐτῆς πάλιν τυρὸν τετριμμένον. Καύσατε ὀλίγον βούτυρον, περιχύσατε καὶ θέσατε ἐπὶ ἐλαφρᾶς πυρᾶς. Καλύψατε τὴν καραβάναν θέτουσα καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐλαφρὸν πῦρ

Παρακαλοῦνται αἱ ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν, αἱ καθυστεροῦσαι τὴν συνδρομήν των, νὰ φροντίσωσι καὶ ἐπισπεύσωσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς, διότι, συμπληρουμένης ἤδη τῆς α. ἑξαμηνίας τοῦ Β΄. ἔτους, ἡ διαχείρισις τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν προβαίνει εἰς τακτοποίησιν τῶν βιβλίων καὶ ἐκκρεμῶν αὐτῆς λ)σμῶν.

Ἐκ τοῦ γραφείου.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Ἑλληνὶς πεπειραμένη, χρηματίσασα ἐπὶ πολλὰ ἔτη οἰκοδιδάσκαλος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ζητεῖ θέσιν παρά τινι οἰκογενείᾳ. Συνιστᾶται θερμότατα παρὰ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν. Πλὴν τῆς Ἑλληνικῆς γνωρίζει καὶ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ Γαλλὶς χρηματίσασα τοιαύτη εἰς τὰ γνωστότερα παρ' ἡμῖν Παρθεναγωγεῖα, ζητεῖ οἰκίαν. Δέχεται νὰ διδάσκῃ δωρεὰν ἐπὶ τῷ ὅρῳ νὰ τῇ παραχωρηθῶσιν ὧραι ἐλεύθεραι δι' ἐξωτερικὰς παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ κ. Μωδουὶ ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὰ ἐργοστάσιά του περιοδείας του, εὐχαριστημένος ἐκ τῆς καλῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν του. Οὐδεὶς ἐγένετο μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θυγατρός του λόγος περὶ Γιλβέρτου ἢ περὶ ἄλλου τινός. Ἤθελέ τις εἴπει ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶχεν ἐντελῶς λησμονηθῆ.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἡ Μαρκέλλα ἀπεσύρθη εἰς τὸν κοιτῶνά της· καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἡτοιμάζετο νὰ κατακλιθῇ, ἡ θύρα τοῦ δωματίου της ἠνεῴχθη ἀποτόμως καὶ ὁ πατήρ της ἐξωργισμένος καὶ μανιώδης ὥρμησεν ἐν αὐτῷ. Ἐλπίζω, δεσποινίς, εἶπε τρέμων καὶ μόλις κρατῶν ἑαυτοῦ, ὅτι δὲν θὰ τολμήσητε πλέον νὰ μοὶ ὁμιλήσητε περὶ τοῦ Κυρίου ἐκείνου!

Τίνος Κυρίου! ἠρώτησεν ἡ Μαρκέλλα ἐγειρομένη.

Τοῦ Γιλβέρτου Βερνιὲ μὲ τὰ ἄθλα καὶ τὰ κατορθώματά του.

Τί σᾶς ἔκαμεν ;

Τί μοὶ ἔκαμε !! μοὶ ὑπεξαιρεῖ 4 ἑκατ. φρ.

Ἡ Μαρκέλλα, οὐδὲν ἐννοοῦσα, ἔβλεπε τὸν πατέρα της ἔκπληκτος.

Ὁ ἄθλιος !! Ἐφόνευσεν ἐν μονομαχίᾳ τὸν ἀτυχῆ ἐκεῖνον Πέτρον Δαρτουά. Ὁ θάνατός του μοὶ στοιχίζει 4 ὅλα ἑκατ.

Εὐφυὴς ἐπινόησις.

Ὁ κ. Μωδουὶ ἠπατᾶτο. Ὁ Πέτρος Δαρτουᾶ δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀποθάνει. Εἶχον μεταφέρει αὐτὸν θνήσκοντα εἰς τὸν οἰκόν του, οὐδεὶς δὲ τῶν προσκληθέντων ἰατρῶν ἤλπιζε περὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Τοῦτο συνεκίνησε μεγάλως τὸν πατέρα τῆς Μαρκέλλας, οὐχὶ διότι ἦτο ἄνθρωπος εὐαίσθητος, ἀλλὰ διότι, τοῦ Δαρτουᾶ ἀποθνήσκοντος, συναπέθνησκε μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἐφεύρεσις ἐκείνη, ἡ ὑποσχομένη αὐτῷ κέρδη μεγάλα. Μετὰ ὡριμωτέραν ὅμως σκέψιν ὁ κ. Μωδουὶ καθησύχασεν, ἀναμνησθεὶς ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφεύρεσις ἐπενοήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρμάνδου Δυρουί, ὅστις ἀναμφιβόλως ἦτο εἰς κατάστασιν νὰ συνεργασθῇ μετ' αὐτοῦ, ἐνδιαφερόμενος ἄλλως τε καὶ ὡς μέλλων γαμβρός του καὶ διάδοχος τοῦ οἴκου Μωδουί. Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Δαρτουᾶ ἀπαλλαττόμεθα ὀχληροῦ συνεταίρου, διενοεῖτο ὁ κ. Μωδουὶ καὶ μειδίαμα φαιδρότητος διεδέχθη τὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου του ζωγραφισθεῖσαν πρὸ μικροῦ κατήφειαν. Μετὰ τὴν πρώτην εὐχάριστον ταύτην σκέψιν ἔσπευσε νὰ καλέσῃ παρ' ἑαυτῷ τὸν Ἀρμάνδον Δυρουί, ἵνα δῆθεν ζητήσῃ πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ Δαρτουᾶ, πράγματι ὅμως, ἵνα πεισθῇ ὅτι ὁ Ἀρμάνδος ἦν ἐντελῶς κάτοχος τῶν ἀναγκαίων μηχανικῶν γνώσεων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθέντος πρὸς καθαρισμὸν τῆς σακχάρεως μηχανήματος.

Ὁ Ἀρμάνδος, ὅστις οὐδόλως ἀπεμακρύνετο τοῦ προσκεφαλαίου τοῦ συνενόχου του, ἔσπευσε πάραυτα πρὸς τὸν Μωδουί, ἀλλὰ τόσον καταβεβλημένος, τόσον ὠχρός, τόσον ἐξηντλημένος, ὥστε πάραυτα ὁ Μωδουὶ ἐπείσθη ὅτι οἱ ὑπολογισμοί του ἦσαν ἐντελῶς ἐσφαλμένοι.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς Νικολάου Γ. Ἰγγλέση